Еженедельная газета Нуринского района

НҰРА

№ 20 (46290)
СУББОТА,
14 МАЯ
2005 года

Издается с 1 мая 1963 года ГАЗЕТА ИЗДАЕТСЯ ПРИ ФИНАНСОВОЙ ПОДДЕРЖКЕ АКИМАТА И МАСЛИХАТА НУРИНСКОГО РАЙОНА ЦЕНА ДОГОВОРНАЯ

САЛЮТ И СЛАВА ГОДОВЩИНЕ НАВЕКИ ПАМЯТНОГО ДНЯ!

Вот и настал этот великий и долгожданный праздник, который с начала года с особым трепетом ожидал весь наш народ, чтобы отдать дань уважения и выразить огромную благодарность тем немногим оставшимся в живых – восьмидесяти и девяностолетним участникам войны, которых пока еще мы можем поздравлять и чествовать.

В этот день мы воспели славу беспримерному подвигу нашего народа, гимн безмерному героизму, храбрости, бесстрашию, самоотверженности советских людей, которые все отдали для Победы: труд, кровь, а 20 миллионов из них – жизнь. А потому, День Победы это и день скорби, день памяти об этих 20 миллионах, погибших на фронте, в концлагерях, от карательных экспедиций оккупантов, погибших дома и на чужбине. День Победы — это и суровый урок, и грозное предупреждение всем черным силам, это торжество разума над безумием, это день мира, день надежды на то, что никогда больше человечество не испытает ужасов войны, что вечный мир восторжествует на всей планете.

На празднично оформленной площади райцентра собрались сотни жителей, кто считает этот день одним из главных праздников в году. На сцене «Орден Победы» и надпись «60 лет», впереди горит Вечный огонь. Учащимися и педколлективом КСШ № 1 совместно с работниками ДК в миниатюре проиграны основные события 1941-1945 гг.

Поздравить жителей с праздником пришли первые руководители районного акимата, Маслихата и поселка. Д.М.Кусаинов напомнил собравшимся о тех 3606 наших земляках, которые ушли на фронт из Нуринского района. Не вернулись с полей сражений 1975 человек, 140 из них из райцентра. Всего потери составили 2137 человек, из них 1111 убиты, 53 умерли от ран. Из вставших на защиту Родины нуринцев, два наших земляка удостоены высокого звания Героя Советского Союза – это Иван Колодий и Семен Лебедев, а один стал кавалером ордена Славы всех трех степеней – Муташ Сулейменов. На сегодняшний день в районе осталось 40 ветеранов, кому оказывается всесторонняя поддержка. «Но никакие денежные выплаты, подарки и повышение пенсий, — отметил Даулбай Мейрамович,— не могут возместить тех потерь, что понесли семьи погибших; не вернут утраченную молодость, прошедшую в боях; не окупят долг перед ветеранами за наш сегодняшний мир». Мы никогда не забудем, какими любовью и ненавистью, верностью и единством, горем и страданием, стойкостью и ожиданием завоевана эта Победа. Именно поэтому она будет жить вечно и являться самым дорогим праздником для каждого человека.

Минутой молчания почтили киевляне погибших на фронтах воинов и не доживших до этого светлого праздника участников ВОВ. Победной кашей и 100 грамммами наркомовских угостила присутствующих на празднике ветеранов полевая кухня.

Песни военных лет, театрализованные композиции постепенно приближали торжественную часть к основному моменту – возложению цветов к обелиску. Под марш «Славянки», все, пришедшие в этот день на площадь, нескончаемой колонной двинулись по аллее Славы в парк, где под залп орудий возложили букеты, венки и корзины к подножию мемориала у высеченных золотом фамилий наших земляков, не вернувшихся домой с той страшной и долгой войны.

Затем ветераны и руководство посетили музей боевой и трудовой славы, где вкратце ознакомились с прошлым и настоящим района, после чего их ждал праздничный обед, который на этот раз был накрыт в Доме милосердия Тусупбековых.

Шестидесятая победная весна, отмеченная многочисленными мероприятиями, запомнится всем своей яркостью и неповторимостью. Слова: «Никто не забыт, ничто не забыто» - запечатлены не только на граните Пискаревского кладбища, они жили и будут жить в наших душах, блокадным метрономом отдаваясь в сердцах.

« Хлебом и песней,
Мечтой и стихами,
Жизнью просторной,
каждой секундой,
каждым дыханьем
Будьте достойны, люди,
Покуда сердца стучат,
Помните, какой ценой
Завоевано счастье,
Пожалуйста, помните!..»

Н. ШЕВЧЕНКО.
Фото автора.

Сағына еске аламыз әкемізді

Ұлы Отан соғысындағы Жеңіске 60 жыл!

Бұл Жеңісті халқымыз 60-рет тойлағалы отыр. Бұл Жеңіс- халқымыздың бірлігі мен ынтымақтастығы арқасында, Отанға, елге, туған жерге сүйіспеншілігінің арқасында келген – Жеңіс. Қанды соғыста отқа да, суға да түскен қасық қаны қалғанша шайқасқан ардагер әкелеріміздің, аталарымыздың алдында бүгін біздер, ұрпақтары басымызды иеміз.

Мен бүгін оқырмандарға әкем жайлы, Ұлы Отан соғысының ардагері – Намысов Өмірқожа Намысұлының өмір жолы жайлы айтып, толғанамын. Әкеміз әр жылдағы Жеңіс күнін сағына, сарғая, қуана қарсы алушы еді. Ол мейрамды жолдастарымен, туыстарымен, не болмаса сол күнгі болатын Жеңіс шараларына қатысып, жұртшылықпен бірге болғанды. соғыстағы басынан кешкен оқиғаларды, естеліктерді ортаға салып, әңгімелеуді ұнататын. «Қариялар азайып бара жатыр, бірі мініп келместің кемесіне» деп өлең жолында айтылғандай, ардагерлеріміз де сиреп барады, сол сияқты әкеміздің ортамыздан кеткеніне 12 жыл.

Менің үстелімнің үстінде кең маңдайлы, жарқын жүзді, ойлы көзді, кеудесі ордендерге толы әкемнің фотосуреті тұр. Оның жүзінен қайраттылық, қайсарлық, мейірімділік төгіліп тұр. Сонымен бірге үстел үстінде әбден сарғайған, әкемнің көзінің тірісінде өзімен бірге жүретін құжаттары, сырға толы хаттары жатыр. Бұл үнсіз жатқан куәлер бұдан 50-60 жыл бұрынғы оқиғалардан сыр шерткендей.

Әкем, Өмірқожа Намысұлы 1923 жылы туып, 18 жасында, яғни 1941 жылы өзінің нұралық жерлестерімен Отанын қорғауға майданға аттанды. Қысқа мерзімді әскери дайындықтан өтіп, нысанашы мамандығын игеріп 217 атқыштар дивизиясының 790-шы нысаншылар батальонының құрамында Брянск майданында қиян-кескі ұрысқа қатысты. Прут өзенінен өту кезінде және Бобруйск қаласын азат ету барысында қажырлылық пен өжеттілік танытты. Осы қаланы азат ету кезінде бір жауынгердің езін ажалдан аман сақтап қалғандығын әкеміз былай есіне алатын: «Сендердің қызықтарыңды көруге жазған шығар, әлі есімде Бобруйск қаласының ішіне кіріп, әр көшенің қиылысын жаудан тазалап келе жатқанымызда «Намысов, ложись!» деген қатты дауыстан жерге жата қалдым, сейтсем артымнан бір неміс штыкпен мені нысанаға алып тұр екен, маған айқайлаған солдат оны атып түсірді, міне, шырақтарым майданда әр ұлттың адамы, бір үйдің адамындай тату болды».

1944 жылы наурыз айында Кенингсберг қаласы үшін болған ұрыста миноментші әкеміз қатты жарақаттанып госпитальға түсті. Жеңісті әкеміз госпитальда жатып қарсы алыпты. 1946 жылдың мамыр айында елге аман-есен оралды.

Өмірқожа Намысұлы майдандағы ерлігі үшін «Қызыл жұлдыз», 3-дәрежелі Даңқ орденімен, «Батырлығы үшін», «Әскери қызметі үшін» медальдарымен наградталды.

Әкеміз соғыстан кейін де жұмыстан қол үзген жоқ: аудандық комсомол комитетінде насихатшы, «Нұра» кеңшарында партия ұйымының хатшысы, егін шаруашылығының өнімдерін ұлғайту саласында агроном, ауыл әкімі міндеттемелерін орындады. Әділдікті, әділеттікті, шындықты сүйді. Өзіне де, езгеге де жұмыс барысында қатал болды. Абайдың өлеңдерін, қара сөздерін жатқа білді, әңгімелерінде мысалдарына қосып айтқанды жақсы көрді.

Соғыстан кейін араға 29 жыл салып, 1974 жылы 24 ақпанда Пятигорск қаласында әкеміз соғыстағы ротаның командирі, майор ұлты осетин Годжиев Урусли Сапаевичпен кездесіп, елінде қонақта болып, соғыстағы достықтары бейбіт өмірде де жалғасын тауып бірбірімен араласып тұрды. Әкеміздің сондағы қуанышында шек жоқ еді, өйткені өшкені жанып, өлгені тірілгендей болды. Майор Годжиев У.С. барлық жауынгерлерді атыжөнімен айтып, еске түсіріпті, ұмытпапты. Дәл осы кездесу туралы, соғыстағы қарулас достары туралы сарғайған хаттарда өте көп жазылған, оқи бергің, оқи бергің келеді.

Әкеміз Брянск облысындағы қарулас жолдасы Гришин Дмитрий Константиновичпен де өле-өлгенше хат жазысып тұрды, көп хаттың біреуінен үзінді:

«Ведь мы Омирхожа три зимы вместе прозимовали под открытом небом в холоде и голоде да еще под каким страхом, да ты сам все помнишь, ты ведь хотел вести дневник, я все помню всех представляю в глазах как живых. Мы должны жить хорошо, должны жить ради них».

Міне, осындай мазмұндағы естелік хаттар екі жауынгер арасында үзілген жоқ.

Әкеміз, Өмірқожа зейнеткерлікке шықса да үйде қарап отырмады, ауыл тұрғындарымен, оқушы жастардың арасында жиі болып тәлім-тәрбие жұмыстарына белсене араласты. Шешеміз екеуі 8 бала тәрбиеледі, бізді адамгершілікке, адалдыққа баулыды. Әкеміздің қалың қойын дәптері болатын, онда әртүрлі тақырыпта жазылған мақал-мәтелдер, мақалалар жинақталған. Біздерге, кішкентай кезімізде газеттерге, журналдарға шыққан мақалаларды немесе әдеби кітаптарды оқытып, мазмұнын, мағынасын сұрап, білімімізді тексеруге еш жалықпайтын. Оқыған кітаптан не болмаса мақал-мәтелдерден тосын сұрақтар қойып, толық мағыналы жауап алмайынша қанағаттанбайтын, біз де әкемізді ренжітіп алмауға тырысатынбыз.

Иә, «Әке көрген оқ жонар, шеше көрген тон пішер» дегендей осындай әке мен шеше тәрбиесін алған балалары, біздер бір-бір маман иелеріміз. «Жақсы әке балаға 40 жыл азық» дегендей әкеміздің бізге берген тәлім-тәрбиесі арқасында орнымызды тауып, жетістіктерге жетіп келеміз.

Әкежан дана едің, дара едің,
Қолтықтан демеп жүрер пана едің
Ақжарқын, кеңпейілді бейнеңменен,
Санамызда мәңгіге қала бердің-

деп осы ардагер әкемізге деген сағынышқа толы мақаламды аяқтаймын.

Ардагерлер, Жеңіс мерекесі құтты болсын, денсаулықтарыңыз бен өмірге деген құштарлықтарыңыз арта берсін.

Балалары атынан жазған қызы – НАМЫСОВА Гүлнәр Өмірқожақызы. Астана қаласы.

ЗА СТРОКОЙ ПОСЛАНИЯ ПРЕЗИДЕНТА

УСИЛИТЬ ВНИМАНИЕ К ОБРАЗОВАНИЮ

Решение стратегических задач социально- экономического, культурного и духовного развития общества Республики Казахстан связано с повышением интеллектуального уровня учащихся всех типов школ и реализации их творческого потенциала. В связи с этим в Казахстане в последние годы активизировалась работа по выявлению, развитию и поддержке одаренных детей, как одного из каналов наращивания интеллектуального и творческого потенциала страны.

Областная специализированная школа – интернат «Дарын» в лице Б.К.Сулейменова совместно с работниками районного отдела образования и спорта 23 апреля 2005 года на базе Киевской средней школы № 3 провели первый этап приемной кампании по набору одаренных детей в 7-8 классы казахского и русского отделений. Приняли участие 55 учащихся 6-7 классов девяти школ района. Результаты тестирования будут известны в течение месяца. Дети, набравшие максимальное количество баллов, пройдут во второй этап, который пройдет с 20 по 26 июня при летнем лагере в школе-интернате «Дарын», где ребята смогут не только показать свои знания, но и совместить это с отдыхом.

Цель проведения данного мероприятия- стимулирование учебно –познавательной деятельности, выявление и поддержка одаренных детей, популяризации среди школьников интеллектуальных игр, конкурсов, соревнований, олимпиад и формирование познавательной мотивизации.

Наступивший XXI век станет для человечества веком достижения новых технологий, новых открытий и осознанием новых ценностей. Требования этой исторической эпохи ставят нас перед задачей усиления внимания образованию, поскольку именно оно способно повысить качество человеческого капитала, состоящего из знаний, профессионализма, духовной и нравственной культуры человека.

Создание и обеспечение условий для развития способностей талантливых детей, молодежи способствует дальнейшему повышению уровня науки и образования.

Г.АХМЕТОВА,
зав. методкабинетом
Нуринского райоо и спорта.

ПРАЗДНИКИ

САМОЕ ДОРОГОЕ – МИР И СОГЛАСИЕ

Таков был лейтмотив праздничного торжества, состоявшегося 1 мая на центральной площади райцентра, красочно оформленной по случаю Дня единства народа Казахстана.

Начался праздник с выступления акима района Д. М. Кусаинова, который, поздравляя собравшихся на площади жителей и гостей Киевки, отметил, что многонациональный Казахстан всегда был лабораторией дружбы народов, общим домом для людей различных национальностей. И межнациональное согласие – это главное достояние нашего государства, в этом мы являемся примером для многих регионов мира. Мы – один народ, мы – одна страна. Благодаря единству народа Казахстан достиг многого из того, чем мы гордимся. Наш святой долг – беречь это согласие, завещанное предками.

Многообразие культур и их взаимодействие выступают условием развития нашего государства. И очень важно, что казахстанская культура уже сегодня обладает чертами культуры мира. Ее характеристика – открытость и направленность на диалог с другими культурными потоками. И как свидетельство этого на площади после выступления акима района Д. М. Кусаинова зазвучали народная музыка и песни различных этносов, населяющих наш район, в исполнении самодеятельных артистов национальных культурных центров: казахского, русского, украинского, немецкого, белорусского, народов Средней Азии и Закавказья. В концертной программе приняли участие общеобразовательные школы райцентра и детская музыкальная школа, работники районного Дома культуры, танцевальные группы «Балдаурен», «Мираж», участники художественной самодеятельности и зрители, активно принимавшие участие в играх. Национальными культурными центрами был также организован общий праздничный стол, где была представлена традиционная кухня каждого народа.

Кроме того, на площади под началом районного отдела занятости и социальных Программ прошла благотворительная акция, в которой приняли участие сам отдел занятости и социальных Программ, детский сад «Золотое зернышко», РОВД, районное представительство партии «Отан», отдел экономики и финансов, филиал Народного банка, Казначейство, районный отдел статистики, госпочта, райтеруправление, районный департамент сельского хозяйства, Налоговый комитет, районный отдел образования и спорта, госпожнадзор, поселковый акимат, редакция, СЭС, отдел внутренней политики и социальной сферы при аппарате акима района, школы райцентра, архив, РМО, кафе «Береке», ЧП Самойлюк. Продуктовые наборы, овощи, кондитерские изделия и др. предназначались для малообеспеченных и многодетных семей и были розданы тут же, на площади.

Празднество, состоявшееся 1 мая, еще раз напомнило, что самое дорогое – это мир и согласие, что любые трудности легче преодолеваются в дружной семье народов.

Л. ГОРДИЕНКО.

На снимках: участники национальных культурных центров; звучит казахская народная музыка; у праздничного стола.

Фото автора.

ПРЕЗИДЕНТ ЖОЛДАУЫНА – ІСПЕН ЖАУАП!

Шопандар тартуы толымды

Бұл күндері қойлы ауыл тынысы ерекше. Өйткені шопандардың жауапты науқаны мәресіне жақындап, баршаның назары да, тілегі де оның баянды болуына бағышталған. Созылмалы көктемнің құбылмалы қытымыр мінезі де сала майталмандарына қосымша салмақ салып, оларды сынаққа алғандай. Әлбетте «Отқанжар» ЖШС-ің екі бөлімшесінің екеуінде де төл алу барысы жоғары ұйымшылдықпен өтуде. Нәтижесінде, мамыр мерекелері қарсаңында әдеттегідей көш бастаған жарыс жаршылары да оқшаулана бастады. Ал олардың жетістігін ауылдастарына «ыстық» қалпында паш еткен тұлымдай көк байрақша – еңбек Даңқы белгісі, екі қабатты мерекелік сән-сәулетке көмкерілген кеңсе ғимаратымен таласа аспан кеңістігіне бой түзеген.

- Ауа райының қолайсыздығына қарамастан, - дейді шаруашылық директоры Қанат Отарбаев, - жауапты науқан барысында қойшылар қауымы ұйымшылдық пен іскерлік танытуда. Тосыннан түскен қиыншылықтарға қарсы отар-отарда тиісті шаралар қолданылды. Әсіресе жаңа қоздаған қозыларды суық шалмауы жағы жіті қарастырылды. Оған шопандарымыздың тәжрибе- қабілеті жеткілікті. Кейінгі кездері сала көп жасарғанымен, олардың дені кәсібін әкеден мирас қылып, ақтылы қой ербітуді жүрек қалауымен таңдаған жастар.

Мысалы маңдай алды озатымыз Сәрсен Дайыровты алатын болсақ, ол шопан таяғын әкесі Кеңес марқұмнан алды. Әуелі соның жанында болып көзін ашты, тәжрибе жинақтады. Сәрсен жылда отарына отар қосады. Биыл да чемпиондық тұғырдан төмендемейтін түрі бар. Бүгінгі таңда 100 саулыққа 90-нан астам қозы ертіп, мамырдың келіп қалған алғашқы думаны – халықаралық ынтымақтастық күніне еңбек шашуын арнап отыр. Ал, Ұлы Жеңістің дүбірлі 60 жылдық мерейтойына тартуы бұдан да толымды болар деп сенеміз.

Сондай-ақ, Зейнолла Ілиясов есімді қойшымыз да 90-нан қозы алып, кеш бастаушылар легіне келеді. Жалпы бұлар еңбек ететін Изенді басындағы № 1 бөлімше ұжымы табыстың тай қазанын тасытып, алда келеді.

Ал, Кеңжарық бөлімшесінде клең от жалынды жастар серпілісі көзге түсулі. Айталық, Жұматай Ашықбаев пен Асылбек Оразбеков саулық қабылдаған алғашқы көктемін өткеруде. Соғын қарамастан жас шопандардың аяқ алысы сала тарландарымен мамандарының назарын өзіне еріксіз аударып отыр. Жарыс төрін бермейтін Бақтыкелді Төлеуовтың да жігерлі жастардың екпінді еңбегін мойындағаннан басқа лажы қалмаған сияқты.

- Қанат Жариясұлы, жалпы шопандардың бүгінгідей көңілкүйінің көтеріңкі боп, баянды жетістікке жетулерінің сыры неде? Астарын аша кетсеңіз.

- Осы тұста диқандардың белгілі қағидасы: «Не ексең, соны орасың» ойыңа оралады. Ал бұл шопандарға да тікелей қатынасты. Айтайын дегенім, бүгінгі төл төгіні күзгі күйек алуға қандай дайындықпен жетіп, қай деңгейде өткізілгеніне тікелей байланысты. Келешек «орақка» негіз, міне, осы сәтте қаланады. Одан қалды, кәрі құда қыс қамына қамдану, оның аязды-боранды күндерінен саулықтарды аман сақтап, қондылығын төмендетпеу, шешуші факторлар боп қаланады.

Әлбетте, қандай істің болса да басында адам тұрады. Яғни шопандарға кешенді түрде жан-жақты қамқорлық жағдайы жасалынуы тиіс. Ал, бұл, бізде әрқашан да бірінші кезеңге шығарылатын мәселе.

- Ал, қазірше, мынадай науқандық уақта, дәстүрлі кемек-қолдауға қосымша жасалынатын шаралар бар болар? Мына кеңсе алдының тартымды –дәмді безендірілуінің өзі соны аңғартқандай.

- Дұрыс байқағансыз, озаттар құрметіне көтерілетін Даңқ жалаушасы өте ықпалды ынталандыру шараларының бірі. Босамоса материалдық жағы тағы бар. Ол ақшалай-заттай аралас қолданылады. Оның үстінде, жоспардан тыс қабылданған қозылардан, шартта керсетілген тиесілі үлесін, қойшы тағы алады.

Биыл жылдың айшықты ерекшеліктеріне қарай сый-сияпат аясын кеңейту де назардан тыс қалған жоқ. Осының бірі келісім-шартта көрсетіліп бекітілген. Олай болса, жоғары жетістіктерге жеткен қойшы олардың жемісін әбден жейді.

- Өзіңіз еске салдыңыз. Елбасының әлем зиялыларын бей-жай қалдырмаған ақпан Жолдауын сала қауымы қолай қабылдады, одан қандай әсер алды?

- Олардың тап сол кездегі жай-күйін сыйпаттап жеткізу қиын дер едім.

Өйткені Жолдау баспасөз бетінен жарық кермей жатып-ақ, қызу қолдауға бөленді, Президентке деген ақтілек, алғыс сөздер қыстақ-қыстақты аралап кетті. Әркім өз ойын ортаға салып, пікір алмасуға асықты, кешегі күйі мен бүгінін тезден өткізді. Не керек, Елбасы Жолдауына іспен жауап беру түйіні бір арнаға құйыла берді. Нәтижесінде, жыл басында тартымдылық жасаған кейбір қойшыларға бұл әсерлі ойтүрткі болды. Сейтіп, саулық соңына қозы ертуді кездегендер қатары біршама көбейді. Және де мұндай жауапты шешім жоғары міндеттемені олар Ұлы Жеңістің 60 жылдық мерейтойымен ұштастырып, соған арнады.

Сөз орайында айта кетейін, Жолдау жарық көрісімен іле жергілікті насихат тобы іске кірісіп, аудандық, облыстық топтар да еңбек адамы ортасында болып, ел Президенті Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевтың оларға арналған шексіз қамқорлық төңірегінде салиқалы әңгімелер өткізді.

Сайып келгенде, Елбасы Жолдауынан шопандар қауымы өте ықпалды әсер алды. Оның жыл аясы ауқымында жүзеге асырылмақ күрделі мәселелердің баянды шешімін табу барысында арқа сүйер демеу күшке айналарына күмән жоқ.

Иә, Президент Жолдауынан жаңа жігер, соны серпін алған отқанжарлық шопандар көздеген көкжиекке көтеріліп те қалды. Оның алғашқы толымды табысы озаттар жетістігін 1 мамыр – халықаралық ынтымақтастық күніне еңбек шашуы деп тартып отыр.

Боташ БЕКМАҒАМБЕТОВ,
«Отқанжар» ЖШС.

ЗА СТРОКОЙ ПОСЛАНИЯ ПРЕЗИДЕНТА

МЫ – ЗА СУД ПРИСЯЖНЫХ

В Послании Главы государства выделены восемь направлений реформы судебной системы и защиты прав граждан. Это упрощение судопроизводства и своевременное исполнение судебных решений, усиление гарантий прав граждан и обеспечение независимости судебного корпуса, повышение квалификации судей и роли адвокатов, введение суда присяжных, обеспечение открытости и прозрачности судебных процедур, вопросы борьбы с коррупцией, а также социальные гарантии судей.

Несмотря на внесение в 1998 году в Конституцию РК положения об участии граждан в осуществлении правосудия по уголовным делам, суда присяжных до сих пор у нас нет.

Правовая регламентация суда присяжных в современных условиях подвергается модернизации, ориентируясь на особенности уголовно-процессуальной процедуры каждой страны. С учетом нынешнего опыта зарубежных стран и России Национальной комиссией по вопросам демократизации гражданского общества предложен законопроект о присяжных заседателях.

Суд присяжных окажет благоприятное действие на общество. Коррупция в судах будет искоренена, уровень правовой культуры наших граждан также будет расти, потому что присяжные заседатели будут выбираться из их среды.

Сущность суда присяжных- это не дополнительное привлечение граждан к отправлению правосудия в качестве созерцателей, а проведение судебного процесса в режиме состязательности сторон обвинения и защиты публично, гласно, на виду у граждан. Присяжные олицетворяют общество, выражают его мнение.

Введение суда присяжных напрямую связано с укреплением доверия населения к судебной власти. Несмотря на большие государственные затраты – подсчитано, что на этот институт потребуется из бюджета 5 млрд. тенге – основной аргумент востребованности суда присяжных остается самым сильным и весомым в ряду всех других, обеспечивающих открытость и прозрачность судебных процедур. Недаром по опыту других стран суд присяжных рассматривает дела по особо важным преступлениям в тех случаях, когда по делу существует спорная доказательная база.

В основе слова «присяжный» определение «присягать», означающее публичное, официальное обещание в форме клятвы. Глубокий смысл клятвы заключается в том, что в совещательной комнате остается присяжный один на один со своим правосознанием, внутренним убеждением, совестью и пониманием справедливости, принимая решение по уголовному делу.

Присяжные выносят вердикт по вопросу факта, а не права, отвечая утвердительно или отрицательно на следующие вопросы: о доказанности деяния, о доказанности его совершения подсудимым, о виновности подсудимого.

В то же время, вопросы права – квалификация деяния, оценка отягчающих или смягчающих ответственность обстоятельств, признание рецидива, вид и размер уголовного наказания, разрешение гражданского иска, возложение процессуальных издержек, судьба вещественных доказательств и др. излагаются судьей в приговоре, составляемом им на основании вердикта присяжных заседателей.

Какую модель внедрять в Казахстане – классическую англо-американскую или континентальную франко-германскую? Адвокаты и лидеры НПО в один голос ратовали за классическую модель, когда присяжные на основе совместного обсуждения самостоятельно, без участия профессионального судьи выносят решение, называемое вердиктом. Профессиональные судьи выступали за континентальную модель с учетом нашего менталитета и особенностей нашей страны.

По мнению Верховного Суда РК (постановление Пленума ВС РК от 9.07.99 г. № 11) классическая модель суда присяжных исключит инквизиционный характер суда, так как деятельность судьи будет заключаться в юридической оценке фактов, наличие или отсутствие которых станет устанавливать суд присяжных. В суде с участием присяжных заседателей возрастут гарантии независимости судей, поскольку установление фактов производят присяжные заседатели, а суд только применяет правовые нормы к ним.

Л.БАРАНОВА,
судья Нуринского района.

ПАМЯТЬ СИЛЬНА ПОДДЕРЖКОЙ

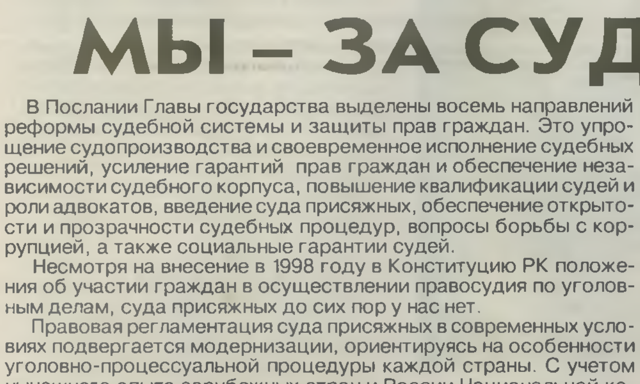

Вечер для фронтовиков и тружеников тыла военных лет всего района, включая и Тенгизский регион, был проведен аппаратом акима района во главе с Д.М.Кусаиновым 6 мая в кафе «Лакомка», где за празднично накрытыми столами ветеранам были вручены медали, Почетные грамоты, подарки в виде костюмов от подшефных организаций. Звучали фронтовые песни в исполнении работников РДК. Было много цветов и пожеланий жить долго и счастливо.

Отличала данное мероприятие от предыдущих встреч торжественная селекторная перекличка городов и районов, во время которой акимы и председатели советов ветеранов доложили о проделанной работе по празднованию Дня Победы, оказанной социальной помощи ветеранам войны и труженикам тыла.

- По состоянию на 1 мая 2005 года в районе на учете состоит 40 ветеранов ВОВ, - доложил в свою очередь Даулбай Мейрамович,- из них : инвалидов ВОВ – 9, тружеников тыла – 63, военнослужащих и лиц вольного состава, партизан и участников подполья – 1, бывших несовершеннолетних узников – 1, участников блокады Ленинграда – 1. Боевыми орденами и медалями награждено 40 человек, за самоотверженный труд в тылу врага – 63, медалями «60-летию Победы в ВОВ»- 476 человек, Почетными грамотами акима области -3, присвоено звание Почетного гражданина Нуринского района – 3 ветеранам.

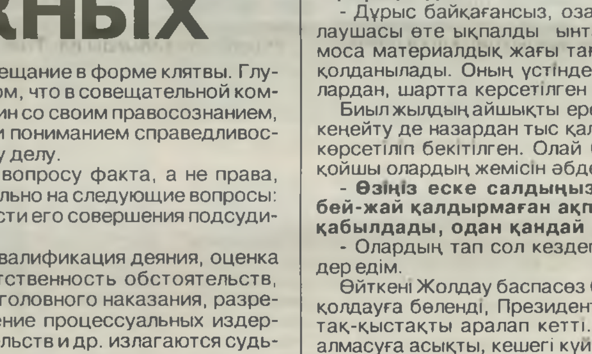

Что касается социального блока, то для участников ВОВ из местного бюджета выделено по 10000 тенге; труженикам тыла, блокадникам и узникам – по 5000 тн.; вдовам участников войны– по 3000 тн. и проработавшим не менее 6 месяцев во время ВОВ- по 1000тенге. Всего из местного бюджета выделено 1253 000 тн. Помимо этого, было израсходовано внебюджетных (спонсорских) средств на сумму 11245 000 тн. В том числе материальная помощь от ОАО «Шубарколь комир» (В.А.Привалов) – 476000 тн.: по 10000 тенге ветеранам ВОВ, узникам, блокадникам (всего 47чел.); натуральная помощь (мука, фураж, сено, уголь); жилищно-коммунальные услуги (электроэнергия, ремонт квартир); телефонизация, лекарственные препараты, зубопротезирование, подарки и др. Восстановлено 12 памятников архитектуры. 7 мая состоялось открытие двух обелисков в селах Кантай и Щербаковское. На строительство парка в честь 60-летия Победы перечислено 1269000 тенге.

Атмосфера встречи располагала к мирной беседе, воспоминаниям участников войны, а добрые пожелания руководства района - долголетия, мира и процветания вызывали ответные слова благодарности от самих виновников торжества.

Кроме врученных медалей, подарочных компакт-дисков с песнями военных лет, грамот и цветов, на вечере было оглашено о присвоении трем ветеранам ВОВ звания Почетный гражданин Нуринского района, которыми стали: Ж.Б.Баймагамбетов, Н.В.Макаров и Н.М.Макажанов. По причине болезни двое из них не присутствовали на мероприятии, а вот Нурсапа Макажанович выглядел в новом чапане приободрившемся и веселым.

Вечер, согревающий всех душевным теплом и надеждой на лучшее, уже закончился, а расходиться никому не хотелось, ведь столько еще не высказано. И кто знает, соберутся ли они в том же составе на будущий год, чтобы еще раз пройтись по воспоминаниям и встретиться с боевыми товарищами.

Н.ШЕВЧЕНКО.

Фото автора.

★ ҰЛЫ ЖЕҢІСКЕ – 60 ЖЫЛ!

Қысқа ғұмыр, саф алтындай жарқ еткен

(Жалғасы. Басы өткен санда).

... Адал ұлдан не пайда
Ел намысын қорғауға
Ер намысын қолға алып,
Қару-жарақ тағынып,
Тәуекелге бел байлап,
Атаның жолын қумаса...

Бауыржан Момышұлы.

2. СОҒЫС: ЛЕНИН ҚАЛАСЫ ҮШІН ШАЙҚАС

Темір қажаған жолдың сартыл-күрсілі таусыла ма. Бірі егде, бірі жас, бәрінің де ойы да, күйі де бір арналы сұсты жандар үнсіз келеді. Осыдан сәл бұрын ғана, Алматыда қоштасарда, жағдайлары басқаша көрінген. Демек, демек... бірінбірі жұбатқан, сірә. Ал, енді, доңғалақтың тарсылымен үндесіп, мұңын жасырған карулылар не үшін, қандай күйге түсерін біліп келеді ме екен. «Әрине біліп келеді» дейді іштей өз ойын қорытқан Қалқаман Дүйсенбайұлы. – «Отан үшін, туған жер үшін, келер ұрпақтың жарқын болашағы үшін, фашист басқыншыларына жойқын соққы беруіміз керек». Осы тұста темекі түтінінен будыққан жас жігіт дауыстап жіберді: «Бауырлар-ау, алғы шепке жеткізбей тұншықтырдыңдар ғой. Ең болмаса жаудың түрін көріп, кек алайын да. Саябырлатыңдар жан-жақтан жарыса бұрқыратпай» деп ағынан жарылды. Сірә темекі сорып ауызданбаған болды. Иә, ана сүті аузындағы уыздай боздақтар аз ба еді?! Оның мұнысына купе ішіндегілер біраз күлісіп алды. Тек, Баянов қана мұңын тарқата алмай теңселіп келеді. Шәкірттері, ойына түсіп, әлгі Өтегеннің бейнесі көз алдынан кетпей қойды. Не деп еді қоштасарда: Ә, ә, «кешікпей соңыңыздан мен де барамын» деген. Әй Өтеке-ай, оған жеткізбей-ақ қойсын...

- Келдік, шығыңдар, сапқа тұрыңдар, - деген бұйрық естілді, доңғалақтар сартылы баяулап барып, құлақ құрышын шырылдата, жүйкеңе тие шыйқылдай тоқтаған соң. – Жерлестер, қазақстандық бауырлар, сіздерге үлкен сенім салмағы түскелі тұр. Алдымызда қазан төңкерісінің алтын бесігі – Ленин қаласы, Ленинград. Оны жаудың темір құрсауға алғанын білесіздер. Біздің міндет басқа құрамдар қатарында қаланы қорғап аман сақтап, блокаданы бұзу. Барлықтарыңа алла жар болсын, көрсетіңдер қазақстандық ерлікті! – деген майор қатулы сөйлеп жауынгерлерге дем берді, рухын көтерді.

Кешікпей қазақстандықтар құрсаудағы қала қорғанысына кірісіп кетті. Аңызға айналған «Өмір жолы» көлінің қандай орында екеніне де кездері қанықты. Әредік қарсы шабуылға шығып, жау шебінің беріктігін де тексеріп қойды. Не керек, құрсауды бұзатын шешуші ұрыстың алыс еместігі белгі бере бастады. Бұл 1941 жылдың тамыз айының аяқ шені болатын. Ал, Баянов болса елден 3-і күні шыққан-тын. Содан бері қару асынған қалпы киімімен жер жастануға теселіп те қалған. Бәрінен де, адам күші мен техникалық жарақтануы басым жауға айла-амал құру тактикасын терең игеруге барын салды. Сайып келгенде бұл жауынгердің басты міндеті саналатын. Ал оның қандай деңгейге көтерілгенін қаланы қорғау барысындағы өжеттігі үшін берілген алғашқы мемлекеттік наградасы – «За оборону Ленинграда» медалі айқын анықтап бергендей еді.

Шабуыл жойқын ұрыс, қырғын қантегіске ұласты. 900 күн темір құрсауға салып, қазан төңкерісінің бесігін қайткен күнде басып алуды көздеген фашистер берілгісі келмей, күшқаруын ұлғайтып кескілесіп бақты. Және бар күшін Ленин есімімен аталған Батыр қаланы орталықтан кесіп тастауға тырысты. Бірақ, Ладож көлінің мұз айдыны үстінен салынған автомобиль жолы арқылы қарша бораған авиация бомбасына қарамастан, бірде-бір үзілмеді.

Ол кезде, әділі керек, үлкенді-кішілі ұрыстың қайсысы болмасын, «Коммунистер алға» деген жалынды ұран бірінші айтылатын. Елдігіміз бен бірлігіміз де шек болмады ғой! Ұлтқа бөлініп көрді ме? Және олардың саны соғыс жылдары күрт өсті. Мысалы, 1942 жылдың қаңтарымен алғанда армия мен флот қатарында 1234373 партия мүшесі болған. Соның тек 8 айы ішінде Нева өзені бойындағы Ленин қаласын қорғаушылар қатарынан 20689-ы мүшелікке, ал 52577-і кандидаттыққа өткен. Және осылардың 70 проценті қан майданда жойқын ерлік көрсеткен жауынгерлер.

Солардың бірі нұралық жерлесіміз Баянов болуы, әрине, зор мақтаныш. Ол екінші наградасы – «За отвагу» медалін осы Ленин қаласының қоршауын бұзу барысында көрсеткен ерлігі мен жауынгерлік тапқырлығы үшін кеудесіне қадаған болатын.

Қалқаман Дүйсенбайұлының Ұлы Отан соғысы жылдары жасаған батырлығы мен ежеттігі аз болмады. Сонысына қарай кеудесіне таққан мемлекеттік наградалары да жеткілікті. Әсіресе барлаушылар ротасының командирі болған уақытта кеп көзге түсті. Оның жау тылына жиі шыққан жорықтары айтулы із қалдырып, қаруластар арасында жоғары мадаққа ие болса, қолбасшылардың марапатына беленді. Баяновтың жауынгер Даңқы орденіне ұсынылуы тікелей осының айғағы болса керек.

Будан соң да нұралық жауынгердің кеудесін мемлекеттік наградалар толықтырып жүрді. Бірақ, ол үшін қанды балақ қырғын соғыс Жеңіс күнінен он төрт ай бұрын аяқталды. 1944 жылдың наурызында ротасын кезекті барлауға жау тылына алып шығып, Қалқаман Дүйсенбайұлы мина жарықшағынан ауыр жараланып, әскери госпитальға жеткізілді. Оның жанына тигені саншалықты, алғашқы операция місе болмады. Тек, ол екінші рет жасалынып, жарылы аяқтан мүлдем айырылған соң ғана тыныш тапты. Сейтіп, нұралық өжет барлаушы үйренген ортасына балдақпен оралды. Әскери госпитальдың арнайы комиссиясы екінші топтағы мүгедектер қатарына жатқызғантын.

Отжалынды жігерлі жасты тосыннан келген келеңсіз жәйт бей-жай қалдыра алмады. Ашынғанмен не пайда, жауынгерлік сапқа енді қайтып оралу жолы жоқ. Сонда не істеуі керек? Соғыс әлі жүріп жатыр, ал Жеңіс күнін жақындатуға мұның будан былайғыда қай жағынан, қандай көмегі тимекші? Баяновты мүгедектігі емес, осындай ойлар мазалады, қоғамның толыққанды пайдалы мүшесі бола алмадым-ау дегендей түсінік жегідей жеді. Және көңілін марқайтатындай шешімді Нұраға жеткенше табуы қажет.

Ондай жол табылды да. Тылдағы қарапайым еңбек адамдарының фашист басқыншыларын жеңуде қосып отырған үлес салмағы аз ба екен? Колхоз- совхоздың егін салып, мал өсірген жомарт даласы мен заут-фабрикалардың жұмыс орны тектен-текке мылтықсыз майдан аталып жүр ме? Мінекей, мұның да еңдігі майданы бейбіт еңбек орны болмақ. «Солай болады, балдақты тастап, жасанды аяқ киемін. Жеңемін қиындықты, қартайып тұрмын ба, небары 26-да ғанамын» деп түйді Қалқаман Дүйсенбайұлы.

Боташ БЕКМАҒАМБЕТОВ.

Суретте: (ортада) Баяновтың соғыстан оралған соң, достарымен жүздескен алғашқы күндері.

(Жалғасы бар.)

ЕЛБАСЫ ЖОЛДАУЫНАН ТУЫНДАҒАН ОЙЛАР

Ойнақтаған от басар

«Біз әркімнің ар-ұжданы, абыройы мен беделі қадірленетін, мәртебелі мораль, этикалық негіздер мен рухани құндылықтар ірге тепкен қоғам құруға тиіспіз".

(ҚР Президенті Н.Ә.Назарбаевтың 2005 жылғы ақпан Жолдауынан).

Елбасының қай Жолдауын алсаңыз да, тебіренбей ой қорыту мүмкін емес. Ал, биылғысы тіптен ерекше. Олай деуіме отандастар былай, шет ел басшылары мен белгілі ғалымдары, саясат танушылары ортаға салған әділ баға мен жоғары талғам кепіл боларлық. Иә, Президентіміздің толғағы толық дүниетанымына қарай ақыл иесі екеніне шүбә келтіре алмайсыз. Жүзден астам ұлт пен ұлыстың басын қосып, аз ғана жылда елімізді түнерген түнектен алып шығуы, әлемге әйгілеуі, Ақ Орданы айшықты жұлдыздай жарқыратып, шетелдік қонақтарға таңдай қақтыруы, біз үшін кеуде кернер мақтаныш емес пе?! Мінекей, осы тұста сан саққа жетелейтін мазалы ойлар мазалап, кешегі Қырғыз бауырлардың келеңсіз көрінісі еріксіз толғандырады, намысыңды қажайды. Бізде де жоқ емес-ау қоғамға кір келтірер жат жарандар дегенді айналып өте алмай, жан-жағыңа абайлай көз тігесіз. Әсіресе қылықты қылмыс орын алып, уыздай жастың ойламсыз жағдайға баруы, болашағын байлап, Ата Заңға қайшы келуі, торға түсіп күй кешуі амалсыз апарып ойға шомдырады. Өркениетті елдікке аяқ басып, мықты мықты мемлекеттермен тереземіз теңесе бастағанда, келеңсіз жағдай неліктен шығады, қателік қай жағынан кетті деп қиналасыз. Тәрбие жұмысы кемшін жатыр ма деп те топшылап қаласыз. Ал, менің алдымда, өкінішке қарай, заң бұзушы солақай мінезді сотқарлар жиі кездесіп тұрады. Өйткені жүрек қалауымен таңдап алған кәсібім солай. Осы орайда мынадай бір жан түршіктірер жәйтті аша кеткім келіп отыр. Бәлкім көзі ашық, көкірегі ояу жастарға ой тастар, сабақ болар.

Кісі өліміне апарып соқтырған қанды балақ қылмыс былай өрбіген еді. Өткен жылдың тамыз айының 27-ші жұлдызы, кешкі сағат 17-00 дің кезі болатын. Тассуат ауылының тұрғыны, кәмелетке толмаған (1987 жылғы) С. деген жасөспірім өз үйінде А және Н есімді жора-жолдастарымен бас қосып отырған. Бұлардың үстіне үй иесінің С деген апасы келіп кіреді. Және де жәй емес, байбалам аттанын ала келеді. «Мені А, Н. есімді ағайындылар қатты соққыға жықты» деп көмек сұрайды. Мұны естіген інісі жолдастарымен дүре көтеріледі, қолына темір алуды да ұмытпайды. Қиянат жасаушыларға жетер-жетпестен оның аузынан әдепсіз сөздер ағытыла женеледі. Мұны байқаған А. қолына шелек алып, ұрғызбау амалына көшеді. Бірақ, С темірмен желкеден салып үлгереді. Сөйтіп, қарсыласын жер қаптырады. Оған көмекке бауыры Ю ұмтылады. Алайда С.Аға екінші рет темірді бастан сілтеп қалады. Осы сәтте қарсыласы естен айырылады. Кейіннен, қыркүйектің 2-сі күні сағат 13.30-да оны аудандық ауруханаға жеткізеді. Бірақ, басына тиген соққыдан осында қайтыс болады.

Міне, сыныққа сылтау болған жәйт, кісі өліміне әкеліп соқтырды. Сонда кінә ішімдікте деп білуіміз керек пе? Солай екені солай. Кәмелетке жетпеген жігіттің апасы бұған дейін әлгіндегі С-пен тұрмыс құрған. Айырылысып кеткеніне қарамастан оған өзі барып, арам табысқа алып шыққан Одан түскен ақшаны А-ны қосып, үшеу болып араққа салған. Содан, көздері күлім қағып, есіріп алған соң, жанжал басталған. Барысында кінәсіз адам жоқ жерде қылмыс жасаған, кісі өлтірген. Әрине, оған сот әділ шешімін шығарды – қылмыс Кодексінің 103 бабының 3-ші тармағына жатқызып 6 жылға бас бостандығынан айырды. Дегенмен азаматын жоқтаушы жақ үкімнің осалдау, жұмсақтау екенін қадай айтып, көңілі толмайды. Елбасы Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевтың Жолдауында келтірілген саяси реформалар бағдары көп нәрсеге көзімізді ашып отыр. Соның бастысы қолданылып жүрген Конституция шеңберінде қара қылды қақ жарып, әділдік көшін түзеуіміз қажет. Және де құқық қорғау орындары, солардың қызметкерлері ғана емес, қоғам болып баршамыз жастар тәрбиесін жіті қолға алғанымыз абзал дер едім.

Д.Қ.НҰРМАҒАНБЕТОВ,
Нұра аудандық прокурорының көмекшісі.

СПОРТИВНЫЕ НОВОСТИ

ПОСВЯЩАЕТСЯ ПОБЕДЕ

Накануне Дня Победы по инициативе районного комитета профсоюза работников образования и науки Нуринского района в райцентре с участием производственных коллективов прошла малая спартакиада среди учителей и учащихся школ района, посвященная 60-летию Победы в Великой Отечественной войне.

Началась спартакиада с соревнований по волейболу, которые проходили в спортзале стадиона «Нура». В них приняли участие 7 команд учителей таких школ: КСШ № 2, КСШ № 3, Путь-Ленинской СШ, СШ им. Шайменова, СШ им. Мынбаева, Заречной СШ и районного отдела образования и спорта.

I место завоевали волейболисты КСШ № 2, II – СШ им. Мынбаева, III – СШ им. Шайменова.

Одновременно с соревнованиями по волейболу в Киевской средней школе № 2 проходил шахматный турнир чемпионов школ района. I места был удостоен руководитель шахматного клуба В. А. Ляпочкин, на II месте А. Уашев (СШ им. Асубаева), на III – Е. Абенов – военрук КСШ № 3.

А 8 мая на центральной площади райцентра состоялась легкоатлетическая эстафета, в которой приняли участие 13 команд взрослых легкоатлетов и 13 команд учащихся школ. К слову, после 1992 года легкоатлетическая эстафета не проводилась в течение 5-6 лет, а с 1998 года 8 год подряд вновь проводится регулярно. Из трудовых коллективов в эстафете впервые приняла участие команда РОВД, подготовленная заместителем начальника РОВД по воспитательной и кадровой работе, майором полиции Е. Б. Жаншиным. К сожалению, команда РОВД была единственной командой, представлявшая трудовые коллективы, остальные на приглашение не откликнулись.

Победителями в эстафете среди школьников стали команды КСШ № 3 (I место), Путь-Ленинская СШ (II место), КСШ № 2 (III место).

Вот состав команды-победительницы этого года: Дайнеко Света, Кошевец Женя, Савко Ира, Акильбеков Бауыржан, Мутафян Лена, Карипов Ержанат, Конырова Гульшат, Ахметжанов Бексултан (тренеры: С.П. Орлов и И. В. Винтерголлер). В эстафете также принял участие второй состав учащихся КСШ №3, представленный учащимися 7-8 классов и выступавший вне зачета.

Надо отметить, что команда школьников Киевской средней школы № 3 уже на протяжении нескольких лет неизменно завоевывает первые места в эстафете. В прошлом году, завоевав I место в третий раз, учащиеся этой школы стали постоянными обладателями переходящего кубка, поэтому на этот раз на эстафете среди команд учащихся разыгрывался новый кубок.

Среди взрослых I место заняла команда Кировской СШ, на II месте – прошлогодние победители - легкоатлеты Пушкинской СШ, на III - команда СШ Путь-Ленина. В состав команды учителей Кировской СШ вошли старший физрук Б. Б. Бокаев (он же руководитель команды), Б. К. Ахантаев, А. З. Альмуханбетов, А. К. Рахимберлина, Б. А. Даутова, Н. Т. Абетов, А. Н. Кусаинова, А. Х. Сулейменова.

Командам-победительницам были вручены переходящие кубки, спортивные грамоты и призы.

По завершении эстафеты в КСШ № 2 состоялись соревнования по настольному теннису среди молодежи, юношей, девушек и младших девочек. Спонсором соревнований выступил директор частного предприятия ТОО «Алмаз XXI" К. М. Ахметов. В соревнованиях принимали участие команды Щербаковской СШ, КСШ № 2, КСШ № 3 и СШ им. Асубаева.

Среди молодежи I место занял Мейерхан Есмагамбетов из села Щербаковское, II - Аскар Имашев (Киевка), III - Болат Асет (Кобетей).

Среди учащихся (юноши) I места был удостоен Айдын Алимджанов (СШ им. Асубаева), II - Сапар Наскенов (КСШ № 3), III - А. Кабдулов (СШ им. Асубаева).

Среди девушек I место завоевала Айнура Сыздыкова (СШ им. Асубаева), II - Гульдана Айтуганова (СШ им. Асубаева). Среди младших девочек I место заняла Айжан Дюсембина (СШ им. Асубаева), II - Сауле Наскенова (КСШ № 3).

Победители, занявшие первые места, были награждены ценными призами и Грамотами, теннисисты, завоевавшие вторые и третьи места, были удостоены Грамот.

Л. ГОРДИЕНКО.

Фото автора.

МОЛОДЕЖНЫЙ КАЛЕЙДОСКОП

ВОСПИТЫВАЕМ ЗАЩИТНИКОВ ОТЕЧЕСТВА

В преддверии празднования Дня Победы в райцентре прошли финалы военно-спортивной игры «Алау» - прообраз «Зарницы» (среди учащихся 5-8 классов) и «Улан» – прообраз игры «Орленок» (среди 9-11 классов), целью которых явился смотр состояния военно-патриотической работы в школах района, воспитание морально-волевых качеств, развитие физических способностей учащихся, популяризация военно-прикладных видов спорта.

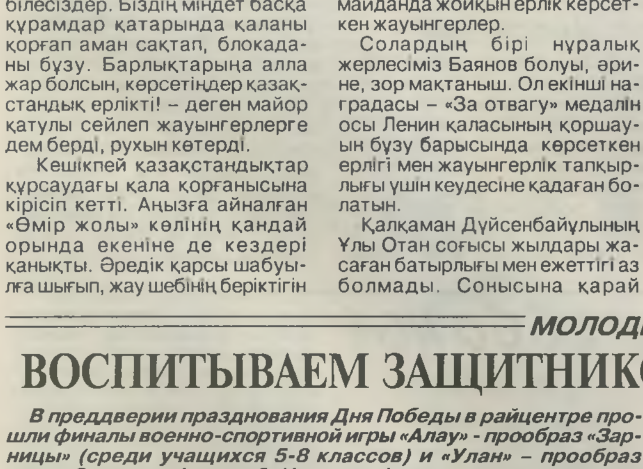

Организатором соревнований, посвященных 60-летию Великой Победы и 13-летию Вооруженных Сил Республики Казахстан, стал районный отдел образования и спорта. Игры были проведены с участием районного отдела по делам обороны и «Нуринского районного профессионально-технического учебного центра» республиканского общественного объединения «Отан».

В строевом смотре юнармейских отделений оценивались внешний вид участников, выполнение команд, перестроения, исполнение строевой песни, командирские навыки командиров отделений и др. Кроме того, команды соревновались в стрельбе из пневматической винтовки, метании гранаты на точность, оказании первой медицинской помощи, выполнении команды «Газы», снаряжении магазина АК, преодолении полосы препятствий, викторине по основам безопасной жизнедеятельности.

За победу боролись пять команд – победители кустовых соревнований. I место заняла команда СШ им. Сейфуллина (преподаватель-организатор НВП А.М. Курманов, директор школы А.Е. Балабиев),) II место – СШ им. Асубаева, III – Киевская средняя школа № 3.

Команда СШ им. Сейфуллина была награждена переходящим кубком от "Нуринского районного профессионально-технического учебного центра" республиканского общественного объединения "Отан" (С. М. Жапаров) и Грамотой учредителя.

23 апреля команда-победительница районных соревнований игры "Алау" приняла участие в областном финале, где из четырех сельских команд юнармейцев заняла II место.

В районном финале игры «Улан», прошедшей 20 апреля, победительницей опять же стала команда СШ им. Сейфуллина, на II месте – СШ им. Асубаева, на III – команда Щербаковской СШ.

В областных финальных соревнованиях, состоявшихся 6 мая, наша команда заняла I место. От всей души поздравляем!

Л. ГОРДИЕНКО.

На снимке: команда СШ им. Сейфуллина.

Фото автора.